

INFO

Εμπνευσμένο από τη δουλειά του Δανού καλλιτέχνη Carl Krull (πάνω) είναι το έργο που θα ανεβάσει τον Ιανουάριο η Πειραματική Σκηνή του ΘΟΚ. Με τίτλο «In Two Minds», το έργο σκηνοθετεί η Αθηνά Κάσιου σε σκηνικά - κοστομμία της Μάγας Αγγελί. Τους ρόλους ερμηνεύουν οι: Σταύρος Καλλιγιάς, Δημήτρης Κωνσταντινίδης, Μάριος Κωνσταντίνου, Χριστίνα Χριστοφία και Κατερίνα Λούρα. Πρεμιέρα: Τετάρτη 27 Ιανουαρίου 2010.

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΜΠΛΕ

«Διάλεξα να μοιρατώ με φίλους του σινεμά την ταινία που με έκανε να επιβεβαιώσω την αγάπη μου για τον κινηματογράφο. Είναι για μένα η πιο «κινηματογραφική» ταινία που έχω δει μέχρι σήμερα. Η ταινία που απευθύνεται σε όλους, αλλά και σε πολύ λίγους. Τραγική, ερωτική. Με σκηνοθέτη, μαέστρο, με μουσικό, σκηνοθέτη. Με ηθοποιούς, μουσικές νότες, με φωτογραφία ζωγραφική, με μοντάζ γεμάτο ρυθμό. Στο «Μπλε», ο Κισλόφσκι δηλώνει αποδεικτικά ότι και ο έρωτας και η αγάπη είναι μορφές δέσμευσης και κατ'επέκταση ανελευθερίας».

Μιχάλης Γεωργιάδης
Σκηνοθέτης

Η ταινία

«Αυτό που προσπαθώ να συλλάβω, είναι... ίσως η ψυχή. Σε κάθε περίπτωση, μία αλήθεια που εγώ ο ίδιος δεν έχω βρει. Ίσως ο χρόνος που κυλάει και δεν μένει ποτέ στά-

σιμος». Ο Κριστόφ Κισλόφσκι δημιούργησε την ταινία Μπλε, την πρώτη της τριλογίας «Τρία Χρώματα: Μπλε, Λευκή, Κόκκινη», το 1993. Εμπνευσμένη από τα χρώματα της γαλλικής σημαίας, η τριλογία του Πολωνού δημιουργού τον έκανε διεθνώς γνωστό, στέλνοντάς τον μέχρι τα Όσκαρ της Αμερικανικής Ακαδημίας με την «Κόκκινη ταινία». Η δε «Μπλε» ήταν υποψήφια για

τρεις Χρυσές Σφαίρες, ενώ τιμήθηκε με τρία Σεζάρ και με το Χρυσό Λέοντα στη Βενετία (1994). Υπήρξε, επίσης, η πιο εσωστρεφής από τις τρεις και εκείνη που σημείωσε τη μεγαλύτερη εμπορική επιτυχία. Με το πρόσωπο της Ζιλίετ Μπινός να κυριαρχεί στα πλάνα, το φιλμ επιχειρεί να διεισδύσει στον εσωτερικό κόσμο μιας γυναίκας που χάνει σύζυγο και παιδί σε ατύχημα. Αποσύρεται σε διαμέρισμα, χαμένη στην ανωνυμία της μεγαλούπολης. Όμως, διάφοροι οίονοι την ωθούν να ολοκληρώσει μια ημιτελή σύνθεση του συζύγου της: τον ύμνο για την ενοποίηση της Ευρώπης.

Info

Την Τετάρτη, 2 Δεκεμβρίου, ο Μιχάλης Γεωργιάδης προτείνει την ταινία «Μπλε» στο πλαίσιο της εκδήλωσης «οι Σκηνοθέτες προτείνουν». Η ταινία προβάλεται στο Σινέ Στούντιο στις 9 μ.μ. Ακολουθεί συζήτηση.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ Γράφει η Χριστίνα Λάμπρου

Χαριτίνη Κυριάκου

Στα έργα της έκθεσης που παρουσιάζει τον Δεκέμβριο, πρωταγωνιστούν «όλα αυτά που διαμορφώνουμε για να αντέξουμε τη μοναξιά μας». Η Χαριτίνη, από την άλλη, πρωταγωνιστεί στη δική της καλλιτεχνική γραμμή: φτιάχνει στίχους και μουσικές, βιβλιάρικα με την ποίηση και τα σχέδιά της, ενώ κάθε της καλλιτεχνική πρόταση είναι μια μικρή παράσταση, φτιαγμένη «από τα χεράκια της». Η ίδια πιστεύει πως όλες της οι δραστηριότητες συναντιούνται σε μια παράσταση που δεν έχει ακόμη κάνει, ενώ το Δελτίο Τύπου ισχυρίζεται πως «μέσα από τη μουσική και την τέχνη πραγματεύεται τη διαμόρφωση της ταυτότητας του ΕΓΩ, σε διάφορα χρονικά και χωρικά πλαίσια, ενώ εξερευνά παράλληλα τα όρια του θανάτου, του ερωτισμού και της ομορφιάς της ανθρώπινης διάστασης». Τα έργα της όμως παραμένουν ανάλαφρα και μετρημένα, φρέσκα και πολυεπίπεδα, αποφεύγοντας τις αχρείαστες φιλολογίες, όπως άλλωστε και η ίδια στη συνέντευξη που ακολουθεί.

Το 2006 παρουσίασες το βιβλίο σου με ποιήματα και σχέδια «Αφού Έρω». Παράλληλα συνέχισες να γράφεις και να παρουσιάζεις τη μουσική σου, αλλά και τη ζωγραφική σου. Σε ποιο χώρο νοιώθεις πιο άνετα;

Σε ανοικτούς χώρους, π.χ. στον «Παράδεισο» στην Πάφο, ή στο Φεστιβάλ Λουβάνα που ήταν στο χωριό Πεντάκωμο. Είναι ωραία η αίσθηση του αέρα, να αναπνέεις. :)

Σε πιο σημείο συναντιούνται όλες σου οι δραστηριότητες;

Πιστεύω σε μια θεατρική παράσταση που ακόμα δεν έχω κάνει. Όπου η μουσική, τα λόγια, τα σκηνικά -όλα θα είναι καμωμένα από τα χεράκια και την ψυχή μου.

Έχεις ποιήματα ή τραγούδια που θα μπορούσαν να ήταν σχέδια ή και το αντίστροφο;

Ναι, φυσικά, μα μου αρέσει να είναι χώρια. Πολύ λίγα ποιήματα έγιναν τραγούδια και πολύ λίγα τραγούδια έγιναν σχέδια.

Πώς περιγράφεις το χώρο μέσα από τη σειρά έργων που παρουσιάζεις σε αυτή την έκθεση;

Είναι ο χώρος όπου ο καθένας μας ζει

τις μοναχικές στιγμές... μάλλον το σπίτι. Τα άδεια δωμάτια... κουζίνα, σαλόνι, υπνοδωμάτιο, όλα αυτά που τα διαμορφώνουμε για να αντέξουμε τη μοναξιά μας, για να μας φαίνεται όμορφο αισθητικά... άλλοτε απλά πρακτικό... αλλά κυρίως τα αισθήματα που εμφανίζονται όταν μένεις κατ' επιλογήν κλεισμένος σπίτι, όχι για μια-δυο μέρες, αλλά για εβδομάδες. Εκεί όπου τίποτα δεν μπορεί να μείνει κρυμμένο μέσα σου. Πίνεις τσάι με τα φαντάσματα του παρελθόντος και τραγουδάς γυμνή στο μπάνιο ό,τι σου κατεβεί στο μυαλό... μαγειρεύεις για ένα άτομο και αναπνέεις τη ζωή λες και είναι η άνοιξη!

Ποιοι είναι οι πρωταγωνιστές στα έργα σου;

Οι αισθήσεις, κολάζ με πρόσωπα χωρίς κεφάλι ή δίχως να φαίνεται το πρόσωπο. Ε, και οι αναμνήσεις που στοιχειώνουν το δωμάτιο... οι άδειες σκέψεις... Μα κυρίως το ΕΓΩ μου, μα όχι τόσο άσχημα όσο ακούγεται.

Info

Η έκθεση της Χαριτίνης Κυριάκου εγκαινιάζεται στις 10 Δεκεμβρίου στην Γκαλερί 2 (απέναντι από το Δημοτικό Φανερωμένης).